

не за втори път.

Христо беше много впечатлителен. Забелязваше всичко. Когато отивахме на разходка, из пътя той отбелязваше пунктове, които на връщане търсеше, като им даваше и съответните имена: "Гущерова дупка" "Птиче-гняздо" "Кучелай" и пр.

Знамените беше неговото първо заминаване за София. Той се про-
~~държаше със всички свои любими същества и предмети, като им~~
~~шепнеше най-ласкави думи. Той се прощаваше с Балю, Кирчо и Киряна, с~~
ластовичката под стрелата, трънкосливата. Той говореше на всеки пред-
мет въодушевно и ентусиазирано, като одухотворяваше и неродушувани-
те.

След две години Христо затагувал за родния си град и отново се-
върна в Кукуш. През време на Балканската война продаваше български
вестници на граждани и войници. Но той не беше обикновен вестнико-
продавец, а знаеше съдържанието на статите и ги обясняваше на за-
интересованите купувачи.

След бягството ние се разделихме с чикови Мицови. Ние остана-
хме да живеем в Дупница, а те - в София.

Всякога, когато идвах в София аз ~~когато~~ ^{отивах} ~~се~~ ^{се} чувствах у чикови
Мицови, като у дома.

През август 1915 година отидох в София по работа. Пристигнах
късно вечерта. Те живееха тогава на ул. Осогово, в малка тясна квар-
тира. По това време липсваше осветление изобщо. У тях беше тъмно.
Щом се обадох, чико Мицо не знам откъде, донесе запалена ламба. В мал-
ката стая станала светло. Христо лежеше на дървен одър. Върху юрган
на му бяха разхвърлени книги, вестници, тетрадки, листчета. Той не бе-
ше още заспал. Христо, усмихнат се здрависа с мене, грабна жадно за-
палената ламбичка и я окачи над леглото си. Докато ние разговаряхме
за Тома, който по това време беше в Цариград, Христо бързо преобръ-
щаше вестниците, книгите, листчетата и пишеше нещо в тетрадката си.
Христо използваше светлината, на малката газена ламбичка, която му
е липсвала преди. По това време Христо ~~тук~~ ~~до~~ ~~беше~~ ~~починал~~ ~~да~~ ~~мише~~.
беше много замислен и загрижен.

Когато след година-две дойдох пак в София, те вече живееха в
нова квартира на ул. Овче поле, по широка и удобна, чико Мицо рабо-
теше сладкарство, Тома беше се завърнал от Цариград, Христо беше по-
бодър и весел.

През есента на 1918 година Христо идва за няколко дни при
нас в Горна Джумая. После замина за Левуново, където Тома беше в
болен в лазарета. През това кратко престояване той ни донесе голяма
радост, особено ~~много~~ ^{един-два} ~~на~~ ^{за} ~~пък~~ ^{на} 5 годишния си на сестра ми, с когото
то бърже станаха добри приятели. Наред с другите игри, Христо пълна